

çekirdekler - I

İbrahim ALTUNCU

Açılmamış çiçekler gibi şu magrib limanları
Orada sen bir çocuk gibi halatları salladın
Sen bir çocuk gibi korsanların gemisinde
Burnunu tavşanlar gibi kıpratırdın
Kaburgalarını deşen deşen deniz kabukları
Dudu kuşlarının konduğu kör basamaklarda
Rüzgâr yorardı sözlerini sözlerimle
Köpükler, masal ve mezar.. magrib limanları
Varlığımız bozkıra uzanmış kum fırtınası

İnan bir tuzak değil sarrafların ağzındaki
Metal fırınlarında işlenmiş Sürgün takıları
Bırak çalsın suskun arpları rüzgârlar
O kutsal balçık içinde yitik parmaklar
Gri parmaklarımız dolaşmış kirişli aygıtlara
Sen çiçek satan kız ol yeter
Ben dudaklarımı paralayacağım
Aritmetik bilmesem de gökyüzüne bakacağım
Fırlat devetüyü fırçaların ey musavvir suya
Ben boşa anlatmıyorum onun yüzünü boşa yaşamıyorum
Bir Sürgün anısı gibi yuvarlıyorum sonsuz küreler yumağını
Karasevda Hicran mülkünde çarpıntı tekneleri
Saçların ki hep kızıl çaçaron berberlerin elinde
Sonunda bulduk görülmedik sulara Firkati
Ayaklarını akkor yönünde sınayan kız
Burulgan bir tüfek gibi kollarımı hazırlamışım sana
Peki niçin gözlerimizi uzayın avlusunda süzüşlük biz
Niçin bu bardaklarımızda güneş saatlerinin geometrisi
Çay masalarında unutulmuş dalgınlıklar tarihi
Tutku savuran teraslara yığılmış keder delisi
Ve akşam.. kan irkilten tutsak pencerelerde
Kaygu ürkek düğümler atarak hayatımıza
Donuk bir cinayet hüznü getiriyor
Getiriyor limana yelkovanlar saplıyor
Çocuk oynuyor kurganlarda roketler sarmaşıklerle
Kadranların ve buğday tanelerinin vakti geliyor

Liman ve yelkovan gel ey musavvir
Ben boşa anlatmıyorum onun yüzünü boşa yaşamıyorum
Sen çiçek satan kız ol yeter
Simsiyah bir flüt gibi kınından sıyrılmış